

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב בער אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זיעי"א

האזינו

לקוטי הלכות
הלכות ערלה ד' ט"ז

האזינו השמים ...

וזה בחינת שירת האזינו שכולל כל מה שעבר על ישראל, וכל מה שעתידי לעבור עליהם, בכלליות ובפרטיות, עד הסוף, ואחרי כל אלה, סוף כל סוף, לא יטוש ה' את עמו. כמו שכתוב בסוף: **כי ידין ה' עמו כי יראה כי אזלת יד וכו'.**

וזה שהתחיל בתחילת דבריו: **כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו.** היינו שאמר משה לישראל: ממני תראו וכן תעשו. כי דעו כי אנכי כל מה שזכרתי בזה העולם, הכל היה על ידי שקראתי **תמיד אל ה'**, בחינת: **כי שם ה' אקרא.** וכמו כן, מהרו, עשו כמוני, **והבו גודל לאלקינו.** שתקראו גם כן אל ה' יתברך תמיד, כמוני, שזהו עיקר גדולתו וכבודו. כמו שכתוב: **וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני כני"ל.**

וכעין שדרשו רבותינו ז"ל על פסוק זה כי שם ה' אקרא אתם הבו גודל לאלקינו וכו' שתענו אחרי **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד**, היינו כני"ל. שכמו שאני קורא לה' יתברך תמיד, כמו כן תעשו לעולם ועד.

וזהו בחינת: **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.** ששם כבוד מלכותו מבורך לעולם ועד, אפילו אחרי כל החטאים והכעסים שמכעיס כל אחד לפניו, בכל דור ודור. **כי ימין ה' רוממה לעולם,** וכמו שכתוב: **ואתה מרום לעולם ה'.** וכמו שכתוב שם בהשירה: **שיחת לו לא.** ותרגם אנקלוס: **לא ליה.** כי אליו יתברך, אין מגיע שום פגם, כמו שכתוב: **אני ה' לא שניתני,** ועל כן תמיד יכולין להתקרב אליו, כמו ששמעתי מפי אדמו"ר ז"ל שאמר, **שאפילו בשאלו תחתיות, יכולין להיות סמוכין אליו יתברך.**

וזהו בחינת: **ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד כני"ל.** ועל כן, הזהיר להם משה על זה בתחילת השירה. כי זה עיקר כוונתו, בהשירה הקדושה הזאת, שכוללת הכל, שאמר עליה **וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו,** וכל כוונתו שיתחזקו תמיד בה' יתברך. **ויבטחו ברחמינו, ויצעקו ויתפללו אליו יתברך, תמיד,** כמו שנהג הוא, כל ימי חייו, בחינת: **כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו כני"ל.**

וזה שהקדים תחילה והזהיר להם, שיאזינו דבריו היטב, כמו שכתוב **האזינו השמים וכו' יערוף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי וכו'.** היינו שהזהיר שדבריו יכנסו באזניהם, כמו מטר וטל טוב להגיד ולשיר

נא לשמור על קדושת הגיליון

האזינו

סיפור

מספר חיי מוהר"ן:
מקום לידתו ושיבתו
ונסיעותיו וטלסוליו, ק"ג

... אחר כך, נסע ממעדועדיווקע לארץ ישראל.

בבואו מארץ ישראל, נשתדך עם בתו אדיל, עם כבוד הרב הגאון החסיד הקדוש המפורסם, מורנו הרב אברהם דב, זכרוננו לברכה, הרב אב בית דין דקהלת קודש חמעלניק.

ואחר ביאתו מארץ ישראל, ישב עוד בערך שנה ויותר קצת, במעדועדיווקע.

גם תיכף, בבואו מארץ ישראל, נסע לקהלת קודש לאדי, להרב החסיד הגאון המפורסם, מורנו הרב שניאור זלמן, זכר צדיק וקדוש לברכה. ודיבר עמו הרבה, מענין אנשי ארץ ישראל, כי בעת היות רבינו, זכרוננו לברכה, בארץ ישראל, שחרו פניו שם, שיהיה הוא זכרוננו לברכה, שם.

ובענין זה, יש כמה מעשיות לספר, מה שעבר עליו בעת נסיעתו לשם, ובהיותו שם ובחזירתו משם.

גם היה אצל הרב הקדוש מנסכ"ז, חמשה ימים קודם פטירת הרב הנ"ל.

ונסע אליו בחיפזון גדול, כי היה להוט ונחפו בנסיעתו, כדי למצאו בחיים חיותו.

וכן היה, שבא אליו סמוך להסתלקותו. וגודל האהבה והשמחה שהיה להרב הקדוש הנ"ל, מביאת רבינו, זכרוננו לברכה, אי אפשר לספר ולשער כלל.

כי הרב הנ"ל, היה מוטל על ערש דוי, בחולי כבד מאד, כאשר היה מפורסם בפי כל, וחצי שנה רצופים היה מוטל מסוגר בחדר, שלא היה נכנס לתוכו שום אור השמש, כי לא היה אפשר לו לסבול אפילו התנוצצות השמש.

ולא זו ממקומו, ולא היה יכול לאכול שום תבשיל. כי לא היה יכול לסבול הריח של תבשיל. והיו מוכרחים לסגן לו הרוטב כמה פעמים, קודם שאכלו.

ובכל ביתו, לא היו רשאים להכניס שום תבשיל, כי לא היה יכול לסבול הריח וכיוצא בזה, כי היה חולה גדול ביסורין גדולים וחולאת כבד מאד.

וכשבא רבינו, זכרוננו לברכה, אצלו, החיה אותו ממש. ותכף כשבא האיש של רבינו, זכרוננו לברכה, ובשר אותו שרבינו, זכרוננו לברכה, יבוא אצלו, נתמלא שמחה הרב הנ"ל, ואמר שהוא החיה אותו ממש.

ואחר כך, בא רבינו, זכרוננו לברכה, אצלו וקבלו בכבוד גדול מאד, ובאהבה וחבה גדולה, בלי שעור וערך ודברו ביחד הרבה מאד.

וכפי הנשמע, מהאיש שהיה שם עמו, שדברו שם מענין מראות וחזיונות של צדיקים אמתיים, מה שחוזים ומשיגים וכו' ודברו מהמלאך מט"ט וכו' וכיוצא בזה.

ואחר כך, צוה הרב הקדוש, שיעשו

שיורדין טיפות מים בארץ, ואחר כך צומח מהם צמחים נפלאים, כמו כן דבריו יכנסו בלבם כטל וכמטר, ויצמחו בלבם, ויעשו פירות טובים, כי דברים אלו להתחזק בה' יתברך תמיד, צריכין להאזין היטב היטב, ולהבין דבר מתוך דבר, להבין היטב רמיוותיו של הצדיק, עד היכן עד היכן צריכין להתחזק לעולם.

וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום: **אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני אל תהיו כסוס כפרד אין הבין ...** כי מתחילה סיפר דוד צרותיו, ואמר שמעוצם צרותיו, הוא מוכרח לשאוג כל היום, כמו שכתוב: **כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום כי יומם ולילה תכבד עלי ידך ... על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו אתה סתר לי מצר תצריני רני פלט תסובביני סלה** (מדרש שוחר טוב תהלים ק"מ): ודרשו רבותינו ז"ל: **אתה רן לפני ואני**

אפלט אותך. נמצא, שבאלו הפסוקים, מזכיר איד צריכין להתחזק בתפילה ובשאגה לה' יתברך תמיד, כדי להנצל משטף מים רבים השוטפים בעולם הזה, הרוצים לכלות את האדם, חס ושלום, משני העולמות, רחמנא ליצלן.

ועל זה סיים: **אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני,** שאני מרמז לך בעיני, שאל תסתכל על שום דחיה שרוצין לדחות אותך, יהיה מי שיהיה, הן המחשבות שבאין עליך בעצמך הן הדחיות הנמשכין מאחריים וכו', על כולם אל תסתכל רק תבין דברי, שאני מורה לך הדרך, ומרמז לך בעיני שתמיד תתחזק בצעקה ושאגה לה' יתברך, וכני"ל.

וזהו שאמר משה רבינו: **יערוף כמטר לקחי תזל ...** שדיבורים האלה צריכים לצמוח ולעשות פירות בלבך כטל וכמטר לקיימם תמיד, בכל מה שעובר על האדם כל ימי חייו, ומה הם הדברים **כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלקינו,** שתקראו תמיד אל ה' יתברך, לעולם ועד, כמוני כני"ל.

נְחִי נְחִי נְחִי מֵאוֹמוֹ

לזכות לכל הישועות

סעודה עבורו, בביתו דייקא, אף על פי שלא היו רשאים להכניס שם תבשיל כ"ל. אף על פי כן, אהבה מקלקלת השורה; ועשה שם סעודה גדולה עבורו; ורבינו, זכרוננו לברכה, ישב בראש, והרב הקדוש הנ"ל הרים עצמו ונכנס לתוך הבית, לבוש במלבוש עליון שקורין **חלאט** של גילדן גישטיק [מעיל רקום בחוטי זהב].

⊗ ונכנס וישב אצלם, אצל השולחן, לכבוד רבינו, זכרוננו לברכה. אשר זה חצי שנה אשר לא קם ממטתו, ולא נכנס להסב אצל השולחן, ובשביל כבוד הרב רבינו, זכרוננו לברכה, נכנס בתוך תוקף חולאתו, כי אז היו הימים קודם פטירתו.

⊗ ורבינו, זכרוננו לברכה, היה שם משובתי שבת קודש. והפציר הרב הנ"ל שיאכל אצלו בשבת קודש, ולא רצה רבינו, זכרוננו לברכה, ואחר כך הפציר בו מאד וכמדומה שאכל שם.

והרב הנ"ל, שלח לרבינו, זכרוננו לברכה, על פדיון עשרה אדומים. ורבינו, זכרוננו לברכה, היה רואה שהוא מוכרח לחלק כל ממונו, אבל זה אי אפשר וכו' וכו', והבין שהוא מוכרח להסתלק. וחזר רבינו, זכרוננו לברכה, לביתו, קודם הסתלקותו.

עצות המבוארות
יום כיפור, א'

עצות

⊕ יום כיפור, הוא כלליות כל ימות השנה. כי יום זה מחיה את ימי השנה כולה.

⊕ ועל ידי זה, קדושת יום הכיפורים מתקן הלב, היינו שרצונותיו יהיו רק לה' יתברך.

⊕ ועל ידי זה, מתבטלים כל מיני מחלוקת, בגשמיות וברוחניות, ונעשה שלום. ועל ידי זה, נמשכת שמחה לאדם.

לקוטי תפילות א'
תתרי-תתריא

תפילה

⊕ רבונו של עולם... זכני ברחמיך הרבים לקבל יום הכיפורים הקדוש, בקדושה גדולה ובשמחה רבה וחדוה עצומה, ואזכה לקיים כל החמשה עינויים ביום הכיפורים, בתכלית השלמות כראוי, ולהתפלל כל החמשה תפלות ביום הכיפורים בכונה עצומה ונוראה, ולהתוודות בכל מיני וידוים, ולהתחרט על העבר בחרטה גמורה, ולעזוב באמת דרכי הרע ומחשבותי הרעות והמבולבלות, ולקבל עלי בקבלה חזקה ונכונה לבל אשוב עוד לכסלה, ולבל אעשה עוד הרע בעיניך כאשר עשיתי, ולשוב בתשובה שלמה לפניך באמת בשמחה ביראה ואהבה, ולבכות הרבה מתוך שמחה.

⊕ מלא רחמים, זכני לקדושת יום הכיפורים האיום והנורא והנשגב מאד, כי הוא יום זה גדול וקדוש ונורא ואיום ואדיר, יום אחד בשנה, אשר בחרת בו

לעמך, לסלוח עוונותיהם ולכפר פשעיהם ביום הנורא הזה, רחם עלינו וזכנו לקבל יום הגדול והנורא הזה כראוי, ולשוב בתשובה שלמה באמת, באופן שתסלח ותמחל ותכפר לנו על כל חטאתינו ועוונותינו ופשעינו העצומים והרבים והכבדים, יותר מחל היס, ותעזרנו בזכות עוצם קדושת היום הקדוש הזה, ובזכות התענית הקדוש של יום הנורא הזה, יום צום הכיפורים, שנוכה על ידי זה להכניע אצלנו כל הרצונות אליך תתברך, להכניע ולשבר ולבטל כל מיני רצונות שלנו כנגד רצונך, עד שלא יהיה לנו שום רצון ולא שום תאוה כנגד רצונך כלל, באופן שנוכה להיות כרצונך תמיד, ולבלי לסור מרצונך ימין ושמאל.

⊕ ועל ידי זה, נזכה שאתה ברחמיך תבטל רצון אחרים מפני רצוננו, ויתבטל מאתנו כל מיני מחלוקת שבעולם, הן מחלוקת מבני העולם, הן מחלוקת שבעצמי אשר עתה **אין שלום**

אחינו בית ישראל

על מנת להמשיך ולקיים הוצאת העלון, נא להפקיד צדקה על חשבון בנק הדואר

מספר 7-2255-89

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס"
"יאצלי לא מפסידים, למי שאני לוקח, אני נותן"

תזכו למצוות...

בעצמי מפני חטאתי, וכל מה שאני רוצה לעשות איזה דבר שבקדושה, יש לי מניעות רבות ועצומות, בלי שיעור, ועיקר הוא מניעות המוח והלב, והכל אזכה לבטל על ידי התענית הקדוש של יום הכיפורים, הכלול מכל הימים של כל השנה, כמו שכתוב: **גלמי ראו עיניך ועל ספרך כולם יכתבו, ימים יצרו ולו אחד בהם**, ודרשו רבותינו זכרוננו לברכה: **זה יום הכיפורים**.

⊕ רחם עלינו, וזכנו לשוב בתשובה שלמה באמת בכל השנה, ובפרט ביום הכיפורים הקדוש, ועזרנו להתענות התענית של יום הכיפורים בקדושה נוראה ועצומה, ובשמחה וחדוה רבה באמת, באופן שאזכה על ידי זה לקדש עצמי מעתה, ולידע איך להתנהג בענין התעניות, בכל השנה כולה, ולהיות כרצונך הטוב באמת, למען לא אבוש ולא אכלם ולא אכשל לעולם ועד...

מספר אבי הנחל ב'
מכתב קל"א

מכתב

⊕ צריך האדם להסתכל באמת, ולהבין היטב שבוה העולם, אין שום תענוג שלם כלל; כי כל תענוגי זה העולם הם בבחינת ואחרית שמחה תוגה ומרה כלענה גם בזה העולם.

⊕ כי אי אפשר שיתנהג להאדם הכל כרצונו, על כן אי אפשר לחיות בזה העולם, שיהיו נקראים חיים, כי אם

כשמתפק במה שיש לו, ושמח בחלקו, אפילו אם אין לו רק לחם ומים בדוחק, ויודע כי אין שום צער ויסורים בעולם, כי אם עוונות שהם המשאוי הכבד מכל המשאות של כל מיני יסורים שבעולם.

⊕ ועל כן, הוא מרוצה ושמח גם בחיי צער, וכל מגמתו רק לעמול בדברי תורה ולכסוף ולהשתוקק לה' יתברך, לעשות רצונו ולהכלל בו. זה יש לו חיים אמיתיים, ואשרי לו בעולם הזה ובעולם הבא.

⊕ כל החכמים להרע והמחקרים, כרוכים אחר כל התאוות רעות וכו', ובכל זאת רוצים להבין ולהתחכם וכו' בחכמות וחקירות שאין להם רשות להסתכל בהם.

⊕ על ידי אמונה שלימה שכל העולמות נמשכין ומתנהגין ומתקיימין רק על ידי סתימא דכל סתימין, שמאמינים שאפילו בכל המקומות הרחוקים מהקדושה מאוד, הנמשכים מבחינת חלל הפנוי, גם שם נעלם חיות אלוקותו יתברך - ומחפשיין ומבקשיין גם משם **אי"ה מקום נבדו**.

⊕ על ידי זה, נעשה יחוד גדול ונפלא בכל העולמות, ונתחברים ונתייחדין כל העולמות בשורש חיותם, היינו בה' יתברך, שמחיה את כולם; ועל כן, באמת, אפילו מי שלא זכה להיטיב מעשיו בשלימות בחייו, אבל זכה על כל פנים לחפש ולדרוש תמיד אחרי ה' יתברך, הוא גם כן טובה נפלאה ונוראה לנפשו וגופו.

⊕ כי, על ידי זה, זוכה גם לאחר מיתתו לחפש ולבקש את ה' יתברך, ולא יוכלו להטעותו על ידי עולם התוהו, מאחר שגם שם מבקש את ה' יתברך, על כן בקל יוכל לשוב למקום מנוחתו, והכל בכח הצדיק האמת שביטל גופו בחייו, וזכה לעלות בחייו בעודו בגופו לבחינת **אי"ה** - בחינת המאמר סתום דבראשית - בתכלית המעלה לעילא לעילא וכו', כדי שימשיך משם חיות חדש ונפלא, לתקן כל הנפשות כולם.

⊕ כל מה שהשקר מתגבר ביותר על ידי ריבוי נכליו וערמימותו, בלי שיעור ומספר, על ידי כל זה דייקא ניכר האמת בסופו: כי סוף כל סוף, מי שחפץ באמת, רואה האמת דייקא על ידי זה; ויותר מזה, מבואר הענין להחכם המבין מזאת, החפץ באמת לאמיתו: ימי חייו הבל, והזמן הולך, ומת בכל רגע ורגע, כי השעה והרגע שהיה לא יהיו עוד, והאדם חושב בכל יום ובעל עת, מה יעשה למחר, ולאחר זמן; עד שעל ידי זה, נופל לעבדות גמור ומייגע ומטריח את עצמו ביגיעות גדולות ועבודות קשות, בשביל עמל עולם הזה, אשר כל הזמן של העולם הזה הוא הבל.

⊕ כי הזמן רץ ופורח מאד, בלי שום קביעות כלל, ובכל רגע האדם מת.

מוקדש לרפואה שלמה של: **אביה לאה בת אסתר**
ולעילוי נשמת:

מרדכי זכריה בן פנחס, ז"ל (ה"ג)